



Universiteit
Leiden
The Netherlands

Professioneel

Brender a Brandis, M.

Citation

Brender a Brandis, M. (1990). Professioneel. *Bestuurskundige Berichten*, 5(3), 9-10. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233371>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233371>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Algemene Leden Vergadering

Een donker achterkamertje ergens in Leiden. Kaarslicht. Zenuwachtige blikken verraden op handen zijnde veranderingen. Onheilspellend gefluister. Plots een luide slag: "Hierbij open ik de jaarlijkse Algemene Leden Vergadering van de Bestuurskundige Interfacultaire vereniging Leiden."

Ard van der Vorst
Mathilde Meijers

Half acht, achttien oktober 1990 in 't Kaisertje. Na een jaar lang enthousiast het voorzitterschap van de B.I.L. vervuld te hebben, nam Michel Brender à Brandis voor de laatste maal de hamer ter hand om de vergadering te openen. Na enkele formele handelingen leest ieder bestuurslid zijn deel van het jaarverslag voor. Hieruit blijken de diverse verdiensten van het bestuur '89-'90. Het ledental groeide tot 700 leden. De boekenservice werd geautomiseerd met behulp van het computerprogramma geschreven door Han Tesselaar. De contacten met zusterverenigingen in andere universiteitssteden werden geïntensiveerd. Er is een opzet gemaakt voor een magazine van het Landelijk Overlegorgaan Bestuurskundestudenten (LOB). Ook werd er veel aandacht besteed aan promotie: posters, strooifolders, pennen, stickers, T-shirts (schattig hè?), een informatiebrochure voor niet-leden, waaronder sponsors en een BIL-introductiefolder voor de eerstejaars. Aan de bestaande activiteiten werden de Dies Natalis en een sportdag toegevoegd.

Nadat het bestuur deze op zichzelf zeer positieve activiteiten had aangestipt, wilde de ALV het ook nog even over andere zaken hebben. Oud-voorzitster Jenneke Arink verweet het bestuur "kleuterigheid", wat zoveel wil zeggen als te weinig originele initiatieven, het oppotten van geld en in herhaling vallende excursies.

Hierna verrijst penningmeester Lenny van Klink. Met de borst stoer vooruit en de

sleutelbos klaar voor gebruik aan zijn zijde, spreekt hij de ALV op onnavolgbare wijze toe. (How macho!) Uit zijn verslag blijkt dat het een goed financieel jaar was. De algemene reserve nam zelfs toe. De ALV vroeg zich echter af of dat wel zo positief was. Daarnaast was er van de post "Leuke Dingen" die vorig jaar opgericht was, een zeer groot gedeelte eenvoudig overgeheveld naar de post "Almanak" om het tekort daar te dichten. Alhoewel de almanak een erg leuk ding is, zette de ALV hier toch vraagtekens bij.

De vergadering kabbelde rustig voort, totdat zich donkere wolken begonnen samen te pakken boven 't Kaisertje: de erelidprocedure. Het bestuur wilde Han Tesselaar voordragen voor het erelidmaatschap als eerbetoon voor zijn vele uren noeste arbeid achter de verenigingscomputer. Voorzitter Michel verspreekt zich echter en zegt diverse malen dat het bestuur Han als erelid wil benoemen in plaats van voordragen. Dit veroorzaakt enige consternatie onder de leden. Vervolgens ontstaat een verhitte discussie over wat het erelidmaatschap nu eigenlijk inhoudt en of Han Tesselaar aan deze criteria voldoet. De emoties laaien hoog op. Het voorstel wordt gedaan het lidmaatschap van verdienste in te stellen. Dit vereist echter een wijziging van de statuten. Aangezien deze een aantal weken voor een ALV ingediend moeten zijn, wordt besloten later in het jaar een nieuwe ALV te houden om de wijziging in

stemming te kunnen brengen. Bij het ter perse gaan van deze BB zal deze reeds hebben plaats gevonden. Wat ook de uitkomst zal zijn, de gebeurtenissen blijven hoogst ongelukkig voor Han.

Na verder verloop van de vergadering vindt de bestuurswisseling plaats (klefkwijl-lebber-slijm), waarna het nieuwe bestuur achter de tafel plaatsneemt. In een flits gooit kersverse voorzitter Mark Crooijmans de term Verenigde Gründlichkeit over tafel. Wat later blijkt dit het motto te zijn voor het komend bestuursjaar. Het "Verenigde"-gedeelte beoogt de binding tussen leden sterk te houden, o.a. door het opzetten van een tentamen-

en uittrekselbank en het instellen van een feestcommissie. Ondertussen lijdt de nieuwe B.I.L.-secretaris F.ke Jorna al zichtbaar onder zijn nieuwe functie. Zijn onderlip is reeds tot een ongekend dieptepunt gedaald. Mark gaat echter onverbiddeijk verder met het "Gründlichkeit"-gedeelte. Het nieuwe bestuur wil de B.I.L. op professionele wijze gaan promoten, zowel intern als extern. Om dit alles te kunnen verwezenlijken beroept hij zich op een gezamenlijke inzet van alle leden. Het ziet er naar uit dat het bestuur zich in ieder geval vol overgave zal inzetten dit jaar. Wij wensen hen veel sterkte en plezier!

Professioneel

Het eerste B.I.L. bestuur zonder een oud-B.I.L. bestuurder. Voor sommigen reden om te vrezen voor de continuïteit, voor anderen een welkome verandering in het B.I.L. beleid. De ALV in oktober 1989 ontving het nieuwe bestuur 'hartverwarmend'; 'Waar zijn jullie in hemelsnaam mee bezig?' opende een net gewisseld bestuurslid die ontevreden bleek over de BB begroting. Die begroting was in goed overleg tussen het kandidaatbestuur en de BB redactie tot stand gekomen, maar blijktbaar was niet iedereen 'binnen de BB' hiervan op de hoogte gesteld.

Michel Brender à Brandis

Het kersverse bestuur was zich in ieder geval vanaf dat moment ervan bewust dat uit de 'kring' van oud-B.I.L. bestuurders weinig gemeente sympathie kon worden verwacht. De houding van dit nieuwe bestuur die, bestaande activiteiten professioneler wilde aanpakken, werd door sommigen uit die kring beschreven als arrogant. Alles was toch immers al heel professioneel geregeld? Het eigenlijke verenigingsjaar '89-'90 was een geslaagd jaar. Vastberaden om het beoogde B.I.L.

beleid waar te maken is een jaar lang, met behulp van enthousiaste commissieleden, hard en met veel plezier gewerkt. Dat laatste is een onmisbare factor bij een vereniging waar alle werkzaamheden op basis van vrijwilligheid worden verricht. Dat plezier komt onder druk te staan, indien een of meer activiteiten door omstandigheden niet zouden kunnen worden georganiseerd. Dat is het afgelopen jaar gelukkig niet voorgekomen. Het aantal activiteiten werd zelfs uitgebreid, wat toch

duidelijk blijkt wanneer je de gerealiseerde uitgaven van het afgelopen jaar vergelijkt met die van het daaraan voorafgaande jaar, namelijk ruim f18.000,- tegenover ruim f12.000,-. Geen reden om te concluderen dat het 'oppotbeleid', wat een jaarlijks terugkerend verwijt is aan elk B.I.L. bestuur, ook door 'mijn' bestuur in volle glorie is voortgezet. Dat een oud-penningmeester dat verwijt op de ALV van 18 oktober jongstleden toch meende te moeten maken zegt meer over haar(..), dan over het gevoerde beleid. Dat op diezelfde avond iemand niet tot erelid wordt benoemd terwijl hij het wel degelijk heeft verdiend, stemt mij wat somber. Als hij niet tot erelid mag worden benoemd, wie dan wel?

Het afgelopen jaar zag ik bij de B.I.L. een groeiende interesse onder de leden, van de eerstejaars tot en met de ouderejaars. De teamgeest in 'mijn' bestuur was van het begin tot het einde uitstekend. Vraagtekens zet ik bij de integriteit van sommigen van de zogenaamde 'oud-bestuurders'. Wat te denken van een oud-voorzitter die ons in maart complimenteert met de keuze van Londen als excursieplaats en ons daarbij ook wel wil helpen in verband met haar 'connecties' aldaar, om ons vervolgens op de ALV een gebrek aan originaliteit te verwijten omdat we 'weer naar Londen gingen'...(Gelukkig gingen we niet voor de derde keer naar Brussel!). Nee, zo'n houding draagt niet bij aan het streven om de B.I.L. professioneler te maken. Daar hoort namelijk ook een ALV bij die op professionele wijze bij een gevoerd beleid (opbouwende) kritische kanttekeningen weet te plaatsen en niet loze kritiek levert omdat 'het erbij hoort'.

Samen werken aan de toekomst van de B.I.L., zoals de nieuwe voorzitter stelde in zijn 'maiden speech'? Prima, maar dat kan alleen als het door de ALV gegeven vertrouwen niet wordt ondermijnd vanuit een hoek waaruit je het als bestuur het minst verwacht.

Over professionaliteit gesproken.....



Lokaal referendum

Op 6 maart 1991 zal in Leiden een proef worden gehouden met een lokaal referendum, tezamen met de verkiezingen voor Provinciale Staten. Onder het motto "Onze democratie is niet oud en ook niet af", bracht D66 reeds begin 1989 de nota "Lokaal referendum in Leiden" uit. In juni 1989 stemden B & W in met het bijbehorende voorstel een proef te houden met een raadplegend referendum. Het definitieve besluit van de gemeenteraad viel uiteindelijk begin dit jaar. Onderwerp van stemming is het voorstel tot vrijere sluitingstijden van de horeca.

Mathilde Meijers

Volgens de gezaghebbende definitie van professor Gilhuis is een referendum te omschrijven als "een institutie op grond waarvan een besluit dat door een staatsorgaan is genomen of wordt overwogen met betrekking tot een bepaalde zaak, tot voorwerp van een stemming wordt gemaakt". Daarnaast kent men nog het volksinitiatief. Hiervan is sprake als een gedeelte van de bevolking een voorstel tot het nemen van een bepaald besluit doet. Verder kan men nog onderscheid maken tussen raadgevende (consultatieve) en beslissende (decisieve) referenda en volksinitiatieven. In Leiden zal er sprake zijn van een raadgevend referendum.

In de gemeentelijke nota "Lokaal referendum in Leiden" geeft D66 als belangrijkste motivering voor het houden van referenda "een algemene achterliggende behoefte om de politieke vervreemding tegen te gaan die inherent lijkt te zijn aan het huidige politieke systeem". Meer concreet wordt genoemd de vergroting van de participatie van de burgers, de versterkte legitimatie van de besluiten en de omstandigheid dat de gemeente als overheidslaag een aantal inherente voordelen heeft voor de toepassing van referenda.

Er zijn echter evenzovele argumenten tegen als voor het referendum. BB ploos door "Lokaal referendum in Leiden" en

vatte een aantal kritische noten in vijf stellingen. Deze legde ze voor aan Pex Langenberg, schrijver van de nota en voorzitter van de D66-gemeenteraadsfractie.

De heersende lokale politieke cultuur mag geen reden zijn om structurele wijzigingen in het politieke systeem aan te brengen.

"Daar ben ik het niet mee eens. Je moet natuurlijk ook proberen om die politieke cultuur zelf te veranderen, en dat kan soms door structuren te wijzigen. De burger kiest een partij aan de hand van een partijprogramma. Het is echter een fictie om te denken dat die burger het dan met het hele programma eens is. Het referendum biedt de mogelijkheid afwijkende meningen over afzonderlijke punten te uiten."

Dat het referendum bij zou kunnen dragen aan de emancipatie van de vrouw is onzin.

"Dat hebben wij ook nooit zo rechtstreeks beweerd. Wel heeft onderzoek geleerd dat degenen die actief participeren in de politiek vaak mannelijk en autochtoon zijn. De stemkaart is straks echter voor iedereen. Bovendien is datgene wat wij belangrijk aan het referendum vinden de weken